

דבר העורכות

בעשורים האחרונים התרחשו בחברה הישראלית שינויים רבים. גלי העלייה הגדולים מברית המועצות לשעבר ומאתיופיה והגירה של מהגרי עבודה ופליטים מארצות שונות עיצבו מחדש את הסדר החברתי בישראל. שינויים אלה התרחשו במקביל להתפתחות טכנולוגית מואצת, העמקה של סדר כלכלי ניאו-ליברלי ועולם המאופיין במודרניות מאוחרת. כתוצאה מכך חל תהליך של צמצום הגבולות הפיזיים, הכלכליים והסמליים ונוצרה נגישות חברתית, אידיאולוגית ורעיונית גבוהה וחוצת-תרבויות. המפגש הבין-תרבותי הפך להיות מאפיין מרכזי של זירות ויחסים חברתיים במישור המקומי והעולמי. מציאות חדשה-ישנה זו עוררה את השיח הציבורי המתמשך באשר לזהותה, לייחודה ולדמותה של החברה הישראלית.

בהתאם לחזון של הקריה האקדמית אונו, כתב העת החדש 'קשת' נועד לתת במה למחקר והגות על החברה הישראלית כחברה משלבת ורב-תרבותית וליצור תשתית ידע נרחבת להכרת החברה ולהוראה רב-תרבותית. כתב העת הוא אקדמי שפיט ומטרתו לשמש אכסניה מחקרית ותיאורטית למאמרים פרי עטם של אנשי הסגל בתחומי החינוך, מדעי הרוח ומדעי החברה. כפי ששמו מעיד עליו, כתב העת 'קשת' שואף לתת במה למגוון רחב של קולות ודעות בחקר המציאות המורכבת ומרובת-התרבויות שמזמנת החברה בימינו בכלל וזו הישראלית בפרט.

בגיליון הראשון והחגיגי מובאים שישה מאמרים שכולם עוסקים בשאלות של שימור ושינוי נוכח השינויים החברתיים שהוזכרו לעיל. **המאמר הראשון של צפירה גרבלסקי-ליכטמן** בוחן את האופן שבו המעמד והמגדר מעצבים את האינטראקציות בין הורים וילדים ותורמים לשימור של הבדלים חברתיים לצד פוטנציאל השינוי הגלום בהם. מחקרה של **נצן אלמוג** שופך אור על קבוצה בחברה הישראלית שהייתה כאן תמיד, אך לא תמיד זכתה להכרה בשיח הציבורי – אנשים עם מוגבלויות. במחקר אורך בודקת אלמוג את המדיניות כלפי סטודנטים עם מוגבלויות ואת הפרקטיקות והשיח שלהם, וזאת כדי לשפוך אור על הפער הקיים בין רמת המקרו ורמת המיקרו של מציאות חיהם. **המאמר של הילה העליון, אילן רחימי ורויטל כהן-ליברנט** בוחן את הכיתה מרובת-התרבויות כמרחב קונפליקטואלי. במאמר מוצעות פרקטיקות לניהול קונפליקטים כחלק ממערך האתיקה של מקצוע ההוראה. גם מחקרו של **ניסים אבישר** מתמקד בזירת הכשרת המורים וחוקר את חוויותיהם של פרחי הוראה כנגזרת של זהותם האתנית. אבישר מאמץ נקודת מבט פסיכולוגית-חברתית כדי לאפיין ארבעה דפוסי זהות ובוחן דרכם את הקידום של עשייה חינוכית רגישת-תרבות.

במדור מאמרי הדעה מתארחים שני חוקרים. **עמנואל גרופר** בוחן במאמרו את הדרך שבה מערכת הרווחה בישראל מתמודדת עם המציאות החדשה של התארכות גיל ההתבגרות מעבר לגיל 18 שנים. המאמר דן בתמיכה הניתנת על ידי הרווחה לצעירים בסיכון שסיימו את השהות במסגרות השונות באופן רשמי, אך עדיין לא סיימו את תקופת התבגרותם. מאמרו של **מאיר מרגלית** דן באופנים הרבים של המחיקה והשיכחה של אירועים היסטוריים ובניסיון המתמשך בכינון הנרטיב בחברה הישראלית. בעבודתו מרגלית טוען כי המחיקה והשיכחה הן ביטוי ליצירת חברה הומוגנית ואחידה הנטולה קונפליקטים. אולם עצם החשיפה מחדש של האירועים שנמחקו והמוכנות לחטט בפצעים הישנים – מלמדים גם על תהליכי הבראה וצמיחה של החברה.

אנו מאחלות לכם ולכן קריאה מהנה, מלמדת ומעוררת מחשבה.

עורכות

רויטל שיוביץ-סלע ומיכל אסא-ענבר